

## Conducători de partid și de stat în regiunea Argeș

În zilele de 16 și 17 februarie a. c. tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Mihai Florescu, ministrul Industrii Petrolului și Chimiei, Constantin Tuzu, ministrul Industrii Grele, Nicolae Bădescu, președintele Comitetului de stat pentru arhitectură, construcții, și sistematizare, au vizitat regiunea Argeș. În cursul vizitei ei au fost însoțiți de tovarășii Ștefan Matei, prim-secretar al Comitetului regional al P.M.R. Argeș, Constantin Sandu, președintele Sfatului popular regional Argeș, și de alți activiști de partid și de stat.

Cu prilejul vizitei, a fost examinată pe teren amplasarea pe malul Oltului, în apropiere de Slatina, a uzinei de aluminiu, care, potrivit Hotărârilor Congresului al III-lea al P.M.R., urmează să fie construită până în anul 1964; uzina va avea o capacitate anuală de 50.000 tone aluminiu. Se va construi o termocentrală, care va alimenta uzina cu energie electrică, pe baza folosirii ligniților din zonele apropiate.

Conducătorii de partid și de stat au vizitat apoi Valea Argeșului: Căpățineni, Cetățuia, Cheile Argeșului, depresiunea Lovișteea până la confluența râurilor Capra, Buda și Cumpăna care formează riul Argeș, și au examinat pe acest traseu amplasamentul și schema de amenajare ale hidrocentralei de pe Argeșul superior. Puterea instalată a acestei hidrocentrale va fi de 220 M.W., cu o producție anuală de energie de 400 milioane kWh. Barajul, care va zăgăzui apele involburate ale Argeșului, precum și cele derivate din râurile Doamnei, Cernat, Vilsan și Topologu, va avea o înălțime de 165 metri și va crea, începând de la Cheile Argeșului, un lac de acumulare a cărui lungime va ajunge până la 14 km., cu un volum de aproape jumătate de miliard metri cubi. Un rezultat economic important îl va constitui faptul că apele regularizate prin lacul de acumulare vor da posibilitatea irigației unei suprafețe agricole de circa 100.000 hectare din bazinul Argeșului, vor reduce viiturile pe riul Argeș și vor feri de inundații sate și suprafețe importante de teren agricol. De asemenea se va asigura o creștere însemnată a debitului de apă pentru orașul București.

La Pitești a fost examinată construirea unui nou și modern combinat de industrializare a lemnului, care va produce cherestea, mobilă, parchete, placaj și alte produse lemnoase, precum și a unei noi filaturi la întreprinderea „Textila” din oraș.

Construirea acestor noi obiective vine să adauge șirului de realizări împlinite pe meleagurile acestei regiuni în anii puterii populare. Aci s-a dezvoltat o nouă ramură industrială — industria petrolieră — care dă aproape un sfert din producția de țiței a țării noastre. S-au înălțat numeroase unități industriale noi, au fost modernizate și dezvoltate cele existente. La Colibași a luat ființă uzina metalurgică „Vasile Tudose”, la Govora s-a construit o mare uzină de produse sodice. S-a dezvoltat, în locul unor vechi ateliere, o uzină metalurgică modernă la Cimpulung Muscel, au fost construite un complex de industrializare a lemnului la Râmnicu Vilcea, o fabrică de cherestea la Curtea de Argeș, o secție de parchete la Băbeni, două fabrici pentru conservarea și industrializarea fructelor și legumelor, precum și alte întreprinderi industriale. Acțiunea de construire a șoselelor din regiune a luat o mare dezvoltare. S-au modernizat sute de kilometri de drumuri.

Adânci transformări au avut loc și în agricultura regiunii, care a fost înzestrată cu un mare număr de tractoare și mașini agricole, a primit numeroase cadre de specialitate. Se consolidează și se dezvoltă din punct de vedere economic gospodăriile agricole colective și întovăririle agricole. Lucrând pământul în comun, cu mijloace mecanizate, țărani muncitori obțin roade tot mai bogate. Pe dealurile care până nu de mult erau golașe au fost plantați numai în anii 1959—1960 peste 4.000.000 de pomi fructiferi.

Prin construirea noilor obiective prevăzute în planul de 6 ani, dezvoltarea economică a regiunii va cunoaște un și mai mare avânt. Aceasta va face să sporească numărul muncitorilor atât în noile centre industriale, cât și în orașul Pitești, centrul administrativ al regiunii, va avea o influență pozitivă asupra întregii vieți a regiunii și asupra nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

În timpul vizitării regiunii a fost examinat proiectul schiței planului de sistematizare a orașului Pitești. Aprobându-se lucrările ce se fac în prezent pentru construcția de locuințe, s-au dat indicații Comitetului executiv al Sfatului popular regional Argeș cu privire la urgentarea lucrărilor pentru elaborarea planului



Studiind proiectul Hidrocentralei de pe Argeșul superior



În mijlocul țăranilor muncitori și pionierilor din satul Căpățineni.

de sistematizare și dezvoltare urbanistică a orașului Pitești, construirea de noi locuințe și cartiere, îmbunătățirea gospodăririi comunale a orașului, a alimentării cu apă, astfel încât orașul de reședință să se dezvolte armonios, să capete o înfățișare cât mai frumoasă, demnă de un oraș socialist.

Pretutindeni pe unde au trecut, conducătorii de partid și de stat au fost întâmpinați cu o deosebită căldură de populație. În satul Căpățineni, nu departe de locul unde va fi construit barajul hidrocentralei, țăranii muncitori adunați roată în jurul oaspeților dragi, vrind parcă să-i rețină cât mai mult, le-au spus cuvinte pornite din adâncul inimii. Emoționantă a fost convorbirea cu țăranul Gheorghe Bădescu în vîrstă de 70 ani.

— Clipele de față sînt scumpe pentru noi, locuitorii bătrînului sat Căpățineni, a spus el. Astăzi noi avem înalta cinste de a primi în mijlocul nostru un oaspete ales. Acesta sînteți dumneavoastră, tovarășe Gheorghiu-Dej, iubitul fiu al poporului român, neînfricatul și dirzul luptător pentru cauza sîntă a dreptății. Pentru aceasta, permiteți-mi să vă fac o urare pornită din suflet. Să trăiți întru mulți ani fericiți, cu puteri depline sufletești și trupești, ca să puteți duce la îndeplinire greaua sarcină ce vă apasă pe umeri — să conduceți țara spre un adevărat viitor de aur. Să trăiți la mulți ani! Pioniera Nițescu C. Maria, elevă în clasa V-a, fiică de muncitor forestier, a înmînat oaspeților un buchet de garoafe roșii.

— Din partea școlărilor noștri — a spus pioniera — vă adresez un călduros salut și vă mulțumim pentru grija ce o purtați copiilor oamenilor muncii. Vă promitem că vom învăța bine pentru a răsplăti astfel grija ce ne-o poartă partidul, dumneavoastră.

Din mijlocul unui grup s-a auzit glasul muncitorei Maria Rață, acum pensionară.

— Anii tinereții, a spus ea, i-am petrecut în București, muncind la uzinele textile „7 Noiembrie”. Pe atunci se munca în condiții grele. Lucram mult și nu aveam nimic. Astăzi pensia pe care o primesc îmi asigură cele necesare. Sînt pensionară, dar mai pot munci încă și muncesc cu dragoste, aducîndu-mi contribuția la activitatea pe țărîm obștesc.

Directoarea școlii de 7 ani a relatat despre activitatea în școală, despre bucuria cu care au primit părinții și copiii din această comună hotărîrea luată de partid și guvern cu privire la gratuitatea manualelor școlare. Intreținîndu-se îndelung cu cetățenii, tovarășul Gheorghiu-Dej le-a vorbit despre noile construcții care se vor împlini în regiune, despre perspectivele de viitor, despre munca și lupta poporului nostru pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

La Pitești, Slatina, Curtea de Argeș, Râmnicu Vilcea, Aref, Corbeni, Albești, Valea Iașului, în alte orașe, comune și sate, mii și mii de oameni, aflînd de prezența în regiune a tovarășilor din conducerea partidului, au ieșit în întîmpinarea lor. Conducătorii de partid și de stat s-au întreținut cu cetățenii. Cei prezenți au aclamat îndelung în cinstea partidului, a Comitetului său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej.

Vizita conducătorilor de partid și de stat a prilejuit pretutindeni în regiune o puternică manifestare a atașamentului oamenilor față de partid, a hotărîrii lor de a munci cu elan pentru împlinirea mărețului program de înflorire a patriei trasat de Congresul al III-lea al partidului.



# BUCUROȘI DE OASPEȚI

— Bucuroși de oaspeți? — a întrebat învățătoarea Maria Mejdină, pe cind flăcăii și fetele din echipa de dansuri din satul Picu coborau din căruța împodobită cu scoarțe oltenesti și ghirlande de brad.

— Bucuroși! — a răspuns, din inimă, tovarăsa Adriana Bărbulescu, directoarea căminului cultural din comuna Țințăreni, de prin părțile Filașului.

Și cum să n-o bucure o asemenea vizită? Dar pînă acum cităva vreme, nu exista în satul Picu nici o formație artistică.

— Satul nostru-i sat mic! — spuneau, nu de mult, unii dintre localnici. N-are nici o sută de case. Ne-ar place și nouă să avem un cor, o echipă de dansuri. Dar unde să găsim artiștii? La noi în sat, din păcate nu se poate înfiripa nici o echipă artistică.

Faptele au dovedit însă că scepticii se înșelaseră. Cind vestea începerii celui de-al VI-lea concurs al formațiilor artistice de amatori a ajuns pînă la ei, utemiștii din sat s-au dus la învățătoarea Maria Mejdină, să-i spună ce aveau pe inimă:

— Ce credeți, tovarăso învățătoare? Se poate să stăm noi de-o parte, cind în toate satele oamenii se pregătesc pentru concurs?

— Nu se poate! — a zîmbit învățătoarea.

— Păi, așa ne-am gîndit și noi. Și ne-am sfătuit să înființăm o echipă de dansuri. 8 băieți și 8 fete. Vrem să ne prezentăm la concurs. Dar pentru asta avem nevoie și de ajutorul dumneavoastră.

Învățătoarea a primit cu dragă inimă să conducă repetițiile tinerei echipe de dansuri. La început n-a fost treabă prea ușoară. Flăcăii și fetele jucau așa cum învățaseră la hora satului. Acum însă era vorba de cu totul altceva.

Roadele repetițiilor îndelungate, care durau adesea pînă noaptea tîrziu s-au văzut cu prilejul fazei intercomunale a concursului, care a avut loc la Țințăreni.

Suita de dansuri oltenesti prezentată de echipa de dansuri din satul Picu a fost mult aplaudată de sutele de spectatori.

Se poate spune, deci, că echipa de dansuri din Picu e un vlăstar al celui de al VI-lea concurs. O altă formație nouă, care a apărut pe scena acestei faze intercomunale, a fost și echipa de dansuri din satul Căpinteni.

— Sintem la primul nostru concurs! — spuneau tinerii din Căpinteni.

— Și tot ei adăugau: —, Și am avut multe de învățat în duminica asta.

Au avut ce învăța de la puternica brigadă artistică de agitație a colțului roșu al gospodăriei agricole colective din Țințăreni.

— Cine-or fi artiștii ăștia? — că tare chipeși mai sint! — exclamă o femeie venită tocmai din Ionești.

Răspunsul l-a primit chiar din partea prezentatoarei programului:

La dreapta dacă privești  
Pe Puciu Fima o găsești  
E o vrednică artistă,  
Harnică colectivistă,  
Zile muncă are multe,  
Pînă-acum vreo patru sute.

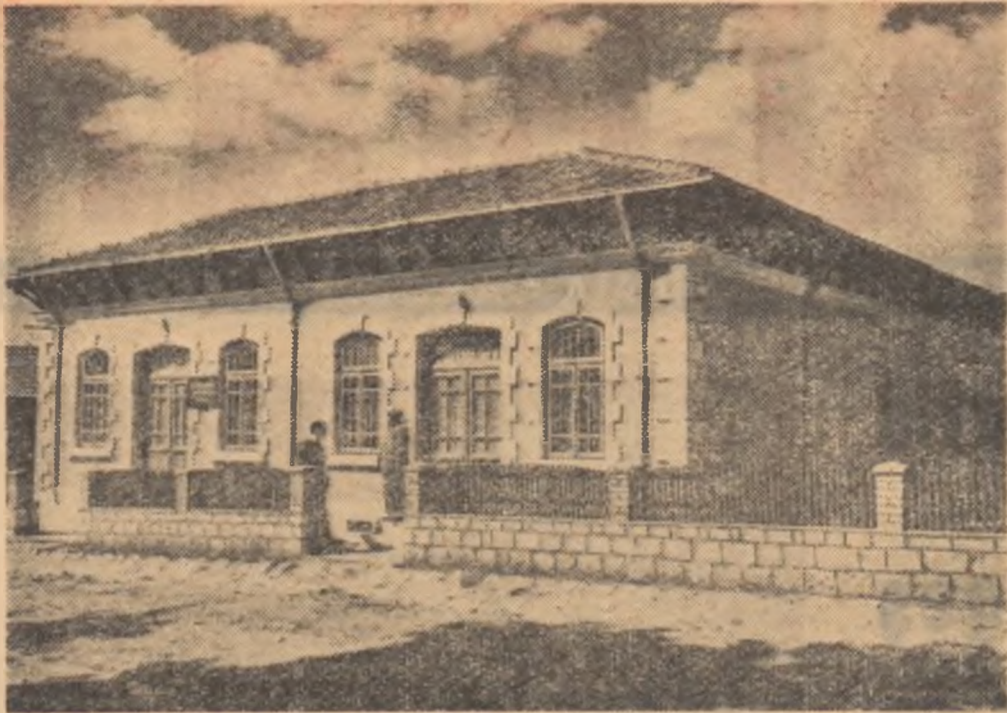
Și rînd pe rînd, prezentatoarea a vorbit despre fiecare membru al brigăzii în parte: Virginia Arpezeanu, colectivistă fruntașă, candidată F.D.P., Constanța Mateescu, și ea fruntașă în gospodărie, George Rusănescu, de asemenea fruntaș. Mereu reveneau aceleași cuvinte: fruntaș în muncă. Membrii brigăzii artistice din Țințăreni constituiau un adevărat exemplu pentru toți locuitorii din comună: fruntași în activitatea artistică, fruntași pe ogărele gospodăriei! Cuvîntul lor are greutate, sfaturile lor sint întotdeauna urmate. Iar sfaturile și îndemnul lor pot fi cuprinse în cîteva cuvinte: „Să muncim cu mai mult elan, cu mai mult spor, ca să ne întărim mereu gospodăria. Avem astăzi o gospodărie milionară! Să ne străduim ca ea să ajungă multimilionară!”

Urarea aceasta le-au făcut-o colectiviztilor din Țințăreni și oaspeții lor din duminica aceea. Și s-au despărțit ca vechi și buni prieteni.

— Mai poftiți pe la noi! — i-au invitat artiștii amatori din Țințăreni pe prietenii lor din Ionești, din Florești, din Picu, din Căpinteni.

Mulți dintre ei se vor întîlni din nou, peste un timp, la Filași, la faza raională a concursului. Va fi încă un prilej de prietenescă întrecere, de noi și folositoare învățăminte.

TRAIAN LALESCU



Muzeul de artă din comuna Topalu, regiunea Constanța

Tradiționalul Festival al filmului pentru sate are la actuala sa ediție, ca rol primordial, sprijinirea traducerii în viață a sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al partidului cu privire la întărirea și dezvoltarea conștiinței noi, socialiste, în rîndurile țărănimii muncitoare. Festivalul, care acum este în plină desfășurare, are o amploare deosebită. Numai în prima din cele patru etape ale sale au fost cuprinse 4.000 de localități rurale în care filmele din repertoriu au fost vizionate de peste 2.270.000 de spectatori.

Acțiune menită să contribuie la ridicarea nivelului cultural-politic al țărănimii muncitoare și la mobilizarea acesteia în realizarea importantelor sarcini ale construcției socialismului la sate, Festivalul nu este limitat numai la proiecția respectivelor filme din program. El prilejuiește totodată o gamă largă de manifestări culturale, ca: recenzii, conferințe, programe artistice, organizarea unor standuri cu cărți la cinematografele sătești, simpozioane și altele.

În raionul Buzău, numai în prima etapă programele Festivalului au atras la cele 13 cinematografe sătești participante, nu mai puțin de 21.500 de spectatori, ceea ce reprezintă o creștere de 35 la sută a numărului acestora față de perioada respectivă a anului trecut. Acest progres își găsește explicația în primul rînd în faptul că organele locale de partid și de stat au sprijinit și îndrumat îndeaproape această acțiune. Printre unitățile care au depășit cu mult numărul de spectatori planificat sint și cele din Padina (2.600 spectatori), Stîlpu (2.097), Săpoca (1.600), Berceni (3.200).

Analizînd felul în care se desfășoară Festivalul în raionul Buzău, trebuie să subliniem că nu e vorba numai de o creștere a numărului de

## FESTIVALUL FILMULUI PENTRU SATE

in raionul Buzău

spectatori, ci și de o și mai mare consistență a programelor. Pe lîngă filmele artistice, sint prezentate oamenilor muncii de la sate o serie întreagă de filme documentare și jurnale agricole din care aceștia învață secretul obținerii recoltelor bogate, precum și metode științifice de creștere a animalelor, păsărilor etc. De asemenea, rulează filme documentare cu conținut științific, în scopul combaterii superstițiilor, ca și alte documentare și jurnale de actualitate, care, prin conținutul lor, contribuie la formarea omului nou, socialist.

Astfel, în sprijinul învățămîntului agrozootehnic de masă, au rulat un mare număr de documentare agricole, dintre care spicim: „Mai mult porumb de insilozat”, „Floarea soarelui”, „Irigarea legumelor”, „Cultura viței de vie” (specific pentru raionul Buzău), „Agronomul” etc. De asemenea, în numeroase comune prezentarea filmelor documentare a dat naștere la discuții și la expuneri ale cadrelor de specialitate, care au căutat să explice și să adîncească metodele agro și zootehnice înfățișate pe ecran.

Filmele artistice, cărora li s-a făcut în prealabil o prezentare, ori au fost însoțite de conferințe sau discuții, s-au bucurat de un mare succes. Așa au procedat cinematografele sătești din comunele Săpoca, Pogoane, Cîndești, Padina cu filmele „Soarta unui om”, „O zi de odihnă”, „Valurile Dunării”, „Furtuna”, „Legea mării” și altele.

În întreg raionul s-a intensificat munca de popularizare a filmelor la care un aport prețios au adus stațiile de radioficare și căminele culturale. Pentru viitorul apropiat, secția

de cineficare raională și-a propus în acest sens sporirea numărului de vitrine luminoase.

Cu toate rezultatele pozitive înregistrate, în cadrul raionului s-au manifestat și unele lipsuri. La unele cinematografe sătești sint dese întrepreri în timp ce rulează filmul. La Sudiți, grupul electrogen s-a defectat tocmai în această perioadă de iarnă, iar la Padina funcționează numai unul din cele două aparate. Pentru sălile din Căldărăști și Brădeanu nu s-a asigurat combustibilul necesar. Și tot din acest motiv, la Monteoru nu au fost decît 457 de spectatori față de 1600 cîți erau planificați. La Aliceni nu s-a putut organiza deschiderea festivă a Festivalului, deoarece membrii comisiei comunale erau plecați la o... nunță.

Faptul că aceste unități desfășoară o activitate necorespunzătoare, se datorează și lipsei de sprijin și îndrumare din partea secției de cineficare raională, insuficientului sprijin acordat de unele comitete executive comunale, precum și muncii slabe a revizorilor tehnici ai întreprinderii regionale cinematografice, care preferă să viziteze mai mult unitățile orașenești decît cele sătești. De asemenea, secția agricolă raională, prin-

tr-o mai bună instruire a tehnicienilor agricoli, ar fi putut preveni situația existentă în comunele Sărățeanca și Aliceni, unde cursanții de la în-

vățămîntul agrozootehnic nu trag destule foloase de pe urma Festivalului filmului, deoarece lectorii nu folosesc jurnalele agricole în sprijinul cursurilor lor. Nici U.R.C.C. nu s-a preocupat îndeajuns de sarcina ce-i revenea în cadrul Festivalului, neorganizînd suficient standuri pentru vînzările de cărți în localitățile programate.

Este bine cunoscut rolul pe care îl au în cadrul Festivalului filmului caravanele cinematografice. Se pare însă că întreprinderea regională cinematografică Ploești subapreciază rolul acestora. Dovadă stă faptul că în ultimul timp nu a trimis nici o caravană în raionul Buzău, raion cu specific agricol. De altfel și secția raională de învățămînt și cultură din Buzău a procedat greșit la ultimele ieșiri ale caravelor, cind în loc să întocmească itinerarii în circuit, pentru a nu irosi combustibilul cu deplasări în gol și pentru a cuprinde un număr cît mai mare de comune, le-au făcut neeconomicoase, încrucișate.

Ne aflăm în plină desfășurare a Festivalului. De aceea, este necesar să fie activizați toți membrii comisiei raionale și ale colectivelor sătești de sprijin al Festivalului, pentru ca aceste lipsuri să fie lichidate. Astfel, se vor obține în munca cu filmul la sate rezultate și mai bune, care să completeze seria succeselor obținute în răspîndirea pe tot întinsul țării a celei mai populare arte — cinematografia.

VLADIMIR PANA

### CINTARE nouă

Amar mi-a fost alt dată să mă zbot  
Peste ogorul țării, frămîntat,  
Și m-am ales cu palme bătucite,  
Cu oripile inimii zdrelite,  
Că n-am știut la vetre de țărani  
Niciind avînt ca-al ăstor mindri ani  
Cind strîns-am rod nemăsurat din glie  
Legăți cu rostul în gospodărie.  
Și cît mă lasă zilele cărunte,  
Tot mai ajut și eu la trebi mărunte,  
Dar nu mai pot s-aduc la matca vieții  
Izvorul și puterea tinereții.  
Imi iau feciorii pe tarlale locul  
Și rîndul de nepoți... bată-i norocul!  
Iar cei ce-mi știu de rosturile toate  
Au chibzuit cu gînduri luminate  
Să-mi socotească dreptul cuvenit  
Pe cît o viață-ntreagă-am ostenit.  
Uscîndu-mi ochiul umezit de rouă,  
Partidului aduc cîntare nouă,  
Partidului ce cu iubire trează  
Mereu ne poartă grijă și veghează.

Iar foștilor boieri, uși fugari  
Vreau să le-arunc în față un cuvînt:  
Cînd au mai fost țărani pensionari  
Sau ozi, în lumea voastră, unde sint ?

CRISAN CONSTANTINESCU



La stația de radioficare din comuna Negrești, raionul Oaș, regiunea Buzău. Țărăncile muncitoare Maria Sălăjan și Domnica Fedora, din brigada artistică de agitație a căminului, interpretează un cîntec popular.





Se apropie lucrările agricole de primăvară. Inginerul Valeria Simulescu de la G.A.C. Popești, regiunea Galați, explică colectivizilor, în cadrul cercului agrozootehnic, cum se fac tăierile la vița de vie.

## Să pregătim din vreme lucrările agricole

Primăvara se apropie. Ne-o arată filele de calendar, se simte în căldura razelor de soare și în izul de țărână umedă din cîmp. În mod deosebit venirea primăverii o vestesc înșiși oamenii prin pregătirile ce le fac în întîmpinarea ei. Merită toată lauda colectivizilor din Codlea, regiunea Brașov, care pînă la mijlocul acestei luni căraseră la cîmp peste 5.000 tone gunoi de grajd și reparaseră 80 la sută din utilajul agricol. Sînt multe unități agricole socialiste care în aceste zile se pot lăuda cu asemenea rezultate, și poate chiar mai bune. Pentru asigurarea unei recolte sporite față de anul trecut, se cer isprăvite de urgență, în toate unitățile, aceste lucrări pregătitoare de mare însemnătate. Se știe că gunoii de grajd este îngrășămintul cel mai complet, care dă un mare spor de recoltă la hectar și se găsește la îndemina oricărei gospodării, se cere doar să fie folosit atît în cultura mare cît și în grădini, livezi și vii.

Una din cele mai însemnate lucrări, care nu mai suferă nici o amîinare, este selecționarea semințelor. La bazele de recepție și depozitele Agrosem se găsesc suficient cantități de semințe pentru schimb, care ar trebui ridicate cît mai devreme. Se mai impune de asemenea analiza în laboratoarele de control raionale și regionale a tuturilor semințelor reținute pentru însămînțări, astfel ca în primăvară să se folosească numai semințe de bună calitate.

Anumite plante ca: orzul, floarea soarelui, mazărea, ale căror semințe sînt mai rezistente la ger pot fi semănate mai curînd, chiar în această lună. Aceste culturi semănate mai de timpuriu au timp să se dezvolte înainte de apariția dăunătorilor. O atenție deosebită trebuie acordată culturilor semănate în toamnă, care trebuie controlate sistematic. Unde se observă că din cauza înghețului grîul s-a descălțat, se va face în grabă o tăvălugire, iar dacă se constată că peste tarla s-a format crustă, se va executa grăparea pe direcția rîndurilor.

Pregătirile pentru plantarea viilor, pomilor, tăierile în livezi, arăturile și împrăștierea gunoii de grajd pe intervalele dintre pomi, sînt de asemenea lucrări care se pot și trebuie făcute în aceste zile.

În legumicultură trebuie gră-

bită pregătirea răsadnițelor. Repararea tocurelor vechi, înlocuirea celor care nu mai corespund, asigurarea geamurilor și, bineînțeles, a semințelor de soi, iată cîteva lucrări, care cer să fie executate în cel mai scurt timp. După cum se vede, zilele ce urmează sînt hotărîtoare pentru asigurarea unei recolte sporite în anul viitor.

Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare, strălucit bilanț de realizări care cheazăuiesc viitoarele noastre succese, a fost primit cu entuziasm și încredere de întregul nostru popor. Acum, cînd țara întreagă se pregătește de alegeri, pretutindeni au loc întîlniri între candidați și alegători în care se fac bilanțuri asupra realizărilor de pînă acum, se iau angajamente pentru noi și noi acțiuni de ordin gospodăresc și pentru sporirea producției.

În agricultură oamenii muncii vor munci cu și mai multă însuflețire pentru traducerea în fapte a sarcinilor trasate de către cel de al III-lea Congres al partidului, privind asigurarea unui belșug tot mai mare de produse agroalimentare în interesul îmbunătățirii necoatenite a tratului populației muncitoare de la orașe și sate.

În condițiile agriculturii fără haturi, iarna a devenit un răgaz al calculelor și învățămîntelor, în vederea unor noi succese. Unealta de căpății este, în anotimpul rece, cartea agrotehnică. Ea îi ajută pe frunțașii recoltelor bogate să arunce o privire critică asupra rezultatelor trecute și îi înarmează cu știința dobîndirii de producții mereu sporite. Cartea aduce în locul lui „destul” și „ajunge”, îndemnul: „mai mult și mai bine”.

Acest îndemn îi însuflețește și pe colectiviztii din Jimbolia. Gospodăria lor — „I. V. Miciurin” — este de mult multimilionară. În 1958, fondul de bază se cifra la 3.780.000 lei, în 1959 la 5.900.000 lei, în 1960 la 6.930.000 lei, iar la sfîrșitul lui 1961 va fi de 7.900.000 lei. Linia creșterii fondului de bază urcă, așadar, mereu. Colectiviztii din Jimbolia au toate motivele să fie mulțumiți și de fertilitatea tarlalelor: întreg terenul arabil al gospodăriei este al cătuit din cernoziomuri. Pămînt gras și negru, cel mai bun din pusta bănățeană. În comparație cu 1959, anul 1960 a fost secetos. Totuși, la trei dintre marile culturi s-au obținut producții medii la hectar mai

## Două feluri de muncă și rezultatele lor

Faptele despre care e vorba aici, s-au petrecut în cuprinsul raionului Băilești, pe tarlalele colectiviztilor din Siliștea Crucii și Amzulești. Satele sînt vecine, iar pămînturile la fel de fertile. Aceleași ploii le-au udat anul trecut și același soare le-a împărțit căldură deopotrivă. Așa sînd lucrurile, normal ar fi fost ca și recoltele — dacă nu chiar toate — cel puțin din cultura mare să fie la fel. Aceasta, bineînțeles, respectîndu-se anumite reguli îndeobște cunoscute.

Pe scurt, colectiviztii din Amzulești au recoltat anul trecut în medie cîte 1.600 kg. grîu, 6.500 kg. porumb, 2.500 kg. floarea-soarelui și cîte 22.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar. Mai trebuie adăugat că de pe o suprafață de 5 hectare cultivate cu floarea-soarelui, căreia colectiviztii i-au făcut și polenizarea artificială, s-au obținut cîte 3.200 kg. la hectar, iar de pe o suprafață de 10 hectare s-au obținut cîte 7.500 kg. porumb. Dacă ținem seama de condițiile climatice ale anului trecut, recoltele pot fi considerate chiar foarte bune.

În aceleași condiții de climă și sol colectiviztii din Siliștea Crucii au obținut în medie cîte 1.100 kg. grîu, 1.860 kg. porumb, 1.850 kg. floarea-soarelui și 16.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar. Nu poate fi trecută cu vederea nici diferența mare în cultura porumbului siloz (30.000 kg. la hectar la Amzulești și numai 7.000 kg. la Siliștea).

După cum se vede, diferențele sînt deosebit de grăitoare. Ele sînt, de altfel, rezultatul modului cum au gîndit și acționat cei din Amzulești și Siliștea în cursul anului trecut și merită să fie cunoscute cauzele care au determinat sporul de producție vegetală la primii și slabele rezultate obținute de ultimii.

### Cum au lucrat cei din Amzulești?

Colectiviztii din Amzulești au efectuat toate lucrările cu mașinile S.M.T. Porumbul l-au semănat în arătură adîncă de toamnă (25—27 cm.). Au încorporat în sol cîte 20 tone gunoi de grajd și cîte 200 kg. superfosfați la hectar. Semănatul l-au făcut între 10—15 aprilie, contrar obiceiului practicat prin partea locului, după care, oamenii semănau porumbul pe la începutul lunii mai. Lucrările de întreținere au fost făcute, de asemenea, după indicațiile agrotehnice: trei prașile mecanice și tot atîtea prașile manuale. Cu acest prilej s-au lăsat cîte 30—33.000 plante la hectar. Cam aceleași lucrări

s-au făcut și la floarea soarelui, lăsîndu-se însă cîte 40.000 plante la hectar.

### Dar cei din Siliștea?

Din cauza unui greșit calcul de ordin gospodăresc, pe de-o parte, și a nerespectării unor indicații științifice, cei din Siliștea au semănat pe 150 hectare porumb în arătură de primăvară și din aceasta numai o parte făcută cu tractoarele, iar o parte cu atelele proprii. „Ne costă mai puțin”, au zis unii. Cei din Siliștea nu s-au îngrijit să dea nici măcar o singură tonă de

### PE TEME ECONOMICE

gunoi de grajd deși se găsește din belșug. Dovadă sînt satele de tone de gunoi aruncate în gropi la marginea satului. Nu s-au folosit nici îngrășămintele chimice. La semănat au folosit plugul. Ne-fiind semănat cum trebuie, porumbul n-a răsărit uniform, fiind nevoie să-l însămînțeze pe o suprafață destul de mare. Întîrzierea la semănat a determinat și întîrzierea în efectuarea lucrărilor de întreținere. E destul să amintim faptul că prașile nu s-au făcut la timpul optim, iar pe unele locuri lucrările au fost de slabă calitate. Pe întreaga suprafață cultivată cu porumb siloz s-a dat o singură prașilă.

Acestea sînt faptele.

CL. MUNTEANU



La S.M.T. Gorneni, raionul Drăgănești, se fac ultimele reparații în vederea campaniei de primăvară

bune: 3.500 kg. porumb boabe (față de 2.333 kg. în 1959), 1.937 kg. de floarea soarelui (față de 1.268 kg. în 1959) și 2.421 kg. de orz (față de 2.290 în 1959). Colectiviztii ar fi putut spune: „Am scos mai puțin la grîu, porumb siloz și sfeclă de zahăr, dar am cîștigat în schimb la celelalte. Minusurile s-au compensat cu plusurile. E destul pentru un an secetos”.

Departele însă de colectiviztii din Jimbolia asemenea „calcule”. În plină înflorire a gospodăriei, scăderea producției

gătire pentru brigadierii și șefii de echipă, cercul agrotehnic și cercul zootehnic. Lectori sînt cei doi tineri ingineri ai colectivei: Ladislau Kiss (agronom) și Octavian Ursu (zootehnist).

Tematica tuturilor lecțiilor izvorăște din sarcina realizării planului pe anul în curs. Față de 1960, producția medie de grîu la hectar trebuie să fie de 800 kg. mai mare, iar cea de sfeclă de zahăr cu peste patru tone mai mare. Pentru orz, porumb boabe și floarea soarelui, planul de producție prevede re-

lor din Jimbolia. Răspunsul lor stă în conștiințiozitatea cu care se pregătesc pentru declanșarea campaniei agricole de primăvară. Cultura plantelor nu va mai cunoaște stagnări, ci numai creșteri, întocmai ca sectorul zootehnic care a și început să dea producții sporite de la an la an și care numără acum 174 vaci cu lapte, 281 capete tineret bovin, 965 porcine, 514 ovine și 2.249 păsări. Ca un prim exemplu se impune producția anuală de lapte pe cap de vacă furajată:

1958	—	2.050	litri
1959	—	2.300	litri
1960	—	2.376	litri

Veniturile realizate din cultura mare vor trebui să fie de 5.826.000 lei, iar cele realizate din creșterea animalelor de 1.130.000 lei. La un venit total de 7.213.000 lei (cu aproape 1,5 milioane mai mult decît în 1960), valoarea zilei muncă în G.A.C. „I. V. Miciurin” va fi de 34 lei.

În realizarea acestor cifre, cartea agrotehnică îi este colectiviztilor un prieten și un sprijin. Iată de ce învățămîntului i se dă atîta atenție și la Jimbolia.

N. CULCEA

**„MAI MULT ȘI MAI BINE”**

la unele culturi i-a mobilizat pentru un asalt hotărîtor împotriva capriciilor naturii. O gospodărie colectivă are toate condițiile să ducă lupta împotriva secetei.

Consiliul de conducere și organizația de bază P.M.R. a gospodăriei au trecut astă-toamnă la reorganizarea și lărgirea învățămîntului agrozootehnic de masă. Au fost înscriși 147 de cursanți la trei forme distincte de învățămînt: cursul de pre-

colte cel puțin egale cu cele din 1960. Cantitatea de îngrășămintă încorporată se va dubla. În loc de 23 vagoane de îngrășămintă chimice și 4.800 tone de îngrășămintă naturale cît s-au dat în anul trecut, se vor da acum 50 vagoane de îngrășămintă chimice și 8.000 tone de îngrășămintă naturale.

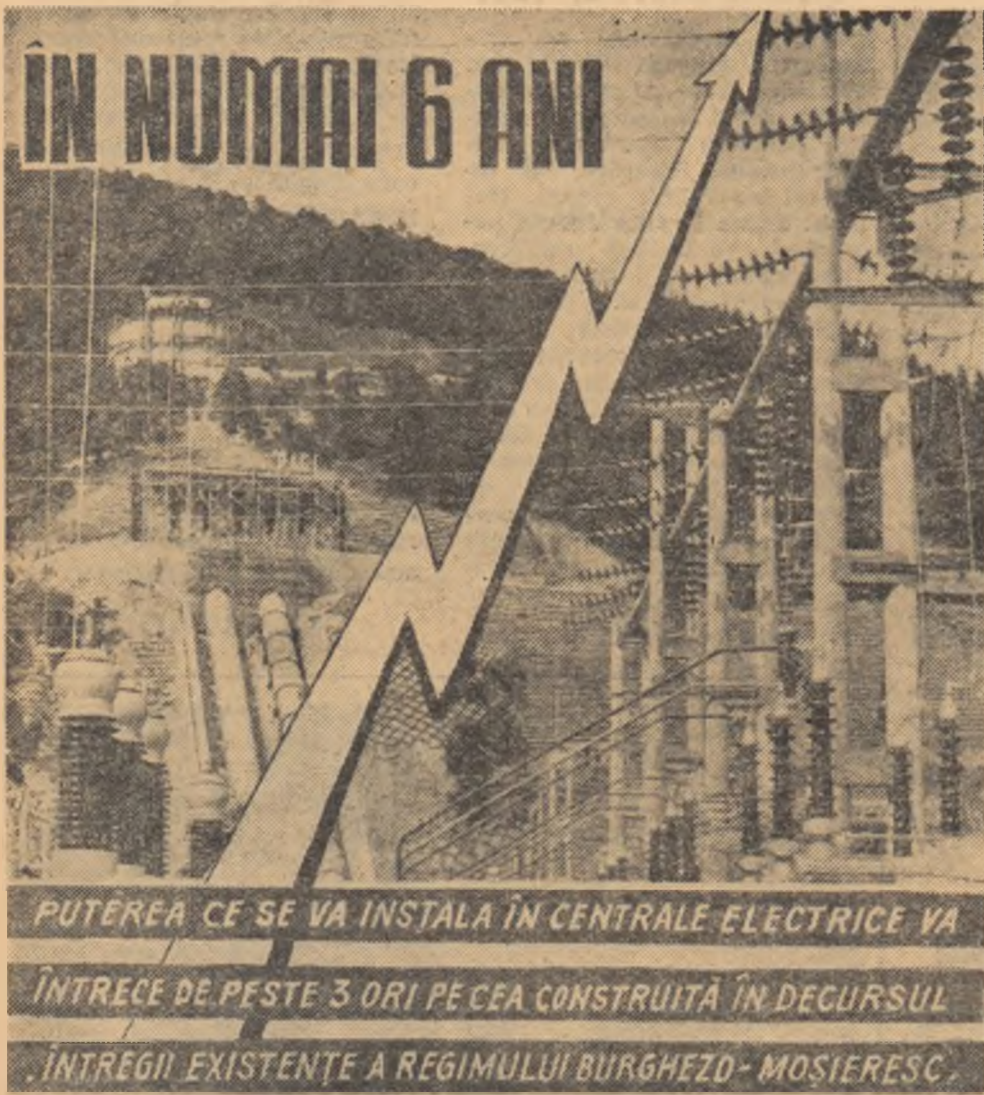
Chemările cuprinse în Manifestul Frontului Democrației Populare au găsit un puternic ecou și în inimile colectivizti-



# MANIFESTUL I

## UN BILANT BOGAT, UN PROGRAM INSUFICIENT

„Am ajuns pe o culme de unde se înfățișează limpede priveliștea viitorului minunat al patriei noastre. De pe pozițiile cucerite mergem cu pași mari mai departe, spre desăvârșirea construirii socialismului în Republica Populară Română”.



„Industria siderurgică va cunoaște o creștere însemnată. Extracția minereului de fier va ajunge la circa 4 milioane de tone. Producția de fontă se va mări la 2 milioane de tone. Se va lărgi baza de materii prime necesară producției de oțel. În 1965 țara noastră va produce 3,3 milioane tone de oțel, iar în 1970 circa 7,5 milioane tone. Ce reprezintă aceste cifre apare limpede dacă ne gândim că în 1938 în România nu se produceau nici 0,3 milioane tone oțel”.

Ne amintim cu toții de ultimele alegeri care au avut loc în urmă cu patru ani, în ianuarie 1957. Ne amintim, de asemenea, de Manifestul adresat atunci cetățenilor de Frontul Democrației Populare care chema poporul nostru să sprijine prin munca și votul său mărețul program de înfăptuire stabilit de cel de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

Au trecut patru ani de atunci. Oamenii muncii din țara noastră, sub conducerea înțeleaptă a partidului, au dobândit noi și importante succese în lupta pentru continuarea înfloririi patriei, pentru construirea socialismului în Republica Populară Română. Astăzi, prevederile enunțate în Manifestul F.D.P. din 1957, hotărârile Congresului al II-lea al P.M.R., au devenit o realitate vie, însuflețitoare în lupta și munca pentru continuarea ridicării bunăstării poporului nostru, pentru socialism și pace.

Bilanțul luminos al acestor înfăptuiri de seamă obținute în cei patru ani de neîntreruptă ofensivă a socialismului în țara noastră, ni-l înfățișează în toată măreția lui Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare, apărut zilele acestea în presă.

Oriunde îți îndrepti astăzi privirea, pe întregul cuprins al patriei, vezi semnele minunate ale vieții noi, marile schimbări aduse de orinduirea socialistă care a învins pentru totdeauna. În țara noastră nu mai sînt nici capitaliștii, nici moșieri, nici chiaburi. A fost înlăturată pentru totdeauna exploatarea omului de către om. Poporul muncitor este deplin stăpîn pe munca lui, stăpîn în țara sa liberă și independentă.

Poporul nostru, urmînd cu încredere și însuflețire politică partidului, pe care o socotește propria sa politică, desfășurînd larg munca sa creatoare, a dobândit însemnate succese în toate domeniile de activitate care umplu de mîndrie și bucurie inimile tuturor oamenilor muncii.

În cei patru ani care au trecut de la ultimele alegeri, sute și sute de fabrici și uzine, combinate, termo și hidrocentrale s-au înălțat mîndre pe întinsul patriei noastre, iar un mare număr de întreprinderi au fost mărite și modernizate. România, ținută veacuri de-a rîndul în înapoiere economică, considerată de regimurile burghezo-moșierești ca țară eminentamente agricolă, are astăzi o industrie socialistă puternică, într-o continuă dezvoltare. Producția industriei noastre întrece azi de cinci ori nivelul dinaintea de război, iar producția

Industriei constructoare de mașini este acum 10 ori mai mare decît în 1938, a industriei rurgice de aproximativ 7 ori și a industriei mîce de 11 ori.

Dezvoltarea ramurilor de bază ale industriei noastre a făcut posibilă obținerea unor însemnate realizări și în industria bunurilor de consum pildă, producția de zahăr a crescut de pat, cea de ulei de 6,6 ori, de țesături de 2,4 ori.

Nenumărate sînt schimbările innoitoare care și în viața satelor noastre. Cea mai parte a țărănimii a pășit pe calea arătată de partid — calea agriculturii socialiste. La sfîrșitul lui trecut sectorul socialist cuprindea 81,6 la sută din suprafața agricolă și 83,7 la sută din suprafața arabilă a țării. Bogatele recolte, veniturile

„Dacă țara noastră a obținut asemenea succese în dezvoltarea ei, dacă trăim din ce în ce mai bine și avem încredințarea că fiecare ne va aduce noi victorii — acestea se datorește faptului că la cîrșul țării se află Partidul Muncitor Român, neobosit luptător pentru fericirea poporului”.

mari pe care le obțin colectivii, dezvoltarea conținută a mijloacelor mecanizate, sînt mă gritoare ale superiorității gospodăriilor agricole colective asupra celor individuale.

Oamenii muncii din patria noastră știu și acum pentru ce muncesc și luptă. Realizările nute pînă în prezent sub conducerea înțeleaptă partidului, îi fac să privească viitorul cu încredere și mîndrie. De aceea, programul trasat de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român întocmirea căruia au participat în adunări aproape cinci milioane de cetățeni, însuflețesc toți oamenii muncii din patria noastră. Ei sînt ferm convinși că prin realizarea mărețelor planuri ale planului de șase ani, țara noastră va obține noi și însemnate victorii în lupta pentru



„Mașinile și tractoarele, știința agrotehnică, munca unită a țărănilor pe ogoarele întinse ale gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole fac să sporească belșugul de produse agricole”.



# D.P. ITOR

săvârșirea construirii socialismului în Republica Populară Română.

Înfățișând imaginea grandioasă a viitorului minnat al patriei noastre, Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare trece în viză câteva din importanțele prevederi ale planului de șase ani. Astfel, deosebit de grăitor este faptul că producția industrială a anului 1965 va prezenta trei sferturi din producția industrială finită în cursul primului plan cincinal; peste doi ani, țara noastră va produce în mai puțin de 40 de zile, atît cît s-a produs în România burzo-moșierească în întregul an 1938.

În anii șesenalului se vor lărgi, reutila și moderniza 400 de întreprinderi și se vor construi 180 întreprinderi și secții industriale noi, înzestrate cu nivelul celor mai recente realizări ale tehnicii. Prin înzestrarea tehnică și mecanizarea completă a agriculturii, producția de cereale va ajunge la 16 milioane tone, iar munca țăranilor va fi considerabil ușurată. Se va asigura un belșug tot mai mare de produse agroalimentare în scopul bunăstării neconținute a traiului populației incitoare de la orașe și sate. Pînă la sfîrșitul anului 1965, salariul real va crește cu 40-45 la față de nivelul din a doua jumătate a anului 1959, iar veniturile reale ale țăranimii vor spori cu circa 40 la sută. De aproape două ori vor crește față de perioada anilor 1954-1959, fondurile de stat al nostru democrat-popular pentru satisfacerea nevoilor social-culturale ale oamenilor muncii. Pentru construirea de noi locuințe, statul nostru va investi circa 13 miliarde lei.

Realizările de seamă obținute de poporul nostru conducerea partidului, constituie chezașia și sursă a viitoarelor înfăptuiri. Oamenii muncii din țara noastră au răspuns cu o vie însuflețire chemării partidului de a da viață istoricelor hotărîri ale Congresului al III-lea al P.M.R., mărturie stînd realizările obținute în primul an al șesenalului. Poporul nostru muncitor este profund încredințat că toate obiectivele însuflețitoare ale Manifestului F.D.P. vor fi realizate cu succes. De aceea, voim că oamenii muncii îl vor da la 5 martie candidaților Frontului Democrației Populare și pe re-l vor întări cu noi realizări, va fi un vot pentru pace, belșug și bunăstare, pentru desăvîrșirea construirii socialismului în scumpa noastră țară, Republica Populară Română.

## ÎN 1965 INDUSTRIA CHIMICĂ VA PRODUCE:



• DE PESTE 14 ORI MAI MULTE MASE PLASTICE ȘI RĂȘINI SINTETICE.

• DE 43 DE ORI MAI MULTE FIBRE ȘI FIRE SINTETICE.

• DE 10 ORI MAI MULTE ÎNGRĂȘĂMINTE CHIMICE.

**50 MILIOANE DE CĂRȚI ȘI BROȘURI,**  
MULTE SUTE DE MILIOANE DE ZIARE ȘI REVISTE

în orașe, în sate și pe santiere.

**ÎN ANUL 1962,**  
APROAPE ÎNTREGUL TINERET DE VÂRSTA ȘCOLARĂ VA FI ABSOLVIT ȘCOALA DE 7 ANI

PESTE **330.000** DE LOCUINȚE

**ÎN ANII 1956-1959**  
s-au construit la sate

**INDUSTRIA USOARĂ**

**100** 1959 **200** 1965

VA DA ÎN 1965 - FAȚA DE 1959 - DE 2 ORI MAI MULTE ȚESĂTURI, TRICOTAJE ȘI CONFECȚII

**ÎN PLANUL DE 6 ANI**  
SE PREVEDE CA, ÎN CONDIȚII CLIMATICE NORMALE,  
PRODUCȚIA DE CEREALE SĂ AJUNGĂ LA

**14-16**  
MILIOANE TONE

mai bogat pămîntul, producția agricolă sporită asigură populației satisfacerea consumului crescînd de pâine, carne, lapte, grăsimi, iar industriei materiile prime necesare.

„Ziua de 5 martie, în care veți alege deputații în Marea Adunare Națională și în staturile populare — oameni devotați cu trup și suflet intereselor celor ce muncesc, gospodari pricepuți ai treburilor obștești — va fi o zi de sărbătoare a întregului popor. Votînd candidații Frontului Democrației Populare, vă veți exprima hotărîrea de a înfăptui marea program al luptei pentru înflorirea patriei, dezvoltarea economiei naționale și ridicarea bunăstării poporului, pe care vi-l înfățișează Frontul Democrației Populare”.



# Știința în slujba producției agricole

de prof. TEODOR BORDEIANU  
membru corespondent al Academiei R.P.R.

Directivile Congresului al III-lea al P.M.R. prevăd o sporire considerabilă a producției în sectoarele pomiviticol și legumicol. În vederea îndeplinirii sarcinilor trasate acestui important sector al economiei naționale, Institutul de Cercetări Horti-Viticole a introdus în planul său de cercetare încă din anul 1960 cele mai importante probleme privitoare la sporirea suprafețelor plantate cu pomi și viță de vie, la ridicarea producției de fructe și struguri, precum și pe cele legate de ridicarea în ritm grăbit a producției de legume.

În sectorul legumicol s-a acordat o mare atenție problemelor legate de cultura forțată a legumelor în seră. În acest scop s-au întocmit planuri și s-au dat indicații prețioase cu privire la construirea serelor acoperite cu peliculă de polietilenă și s-a precizat agrotehnica legumelor în asemenea sere.

În vederea realizării unor producții mult mai timpurii decât în cimp deschis, cercetătorii din I.C.H.V. au elaborat o măsură agrotehnică nouă de protejare, primăvara timpuriu, a culturilor cu peliculă de polietilenă.

În sectorul de pomicultură s-au încheiat studiile privitoare la 18 soiuri de vișin, 120 soiuri de căpșuni, 40 soiuri de măr și altele. Prin lucrările respective s-au adus îmbunătățiri și sortimentelor existente.

În etapa actuală fiind nevoie de realizarea unei cantități foarte mari de material săditor, cercetătorii din sectorul pomicol au elaborat metode agrotehnice noi prin care se obțin în pepiniere circa 200.000 puiți calitate I-a de măr și păr, aproape 400.000 puiți de corcoduș și peste 20.000 pomi altoiți la hectar. De asemenea, măsurile agrotehnice aplicate în livezile de pomi au favorizat obținerea unor producții mari de fructe. Sectorul viticol, împreună cu cel de ameliorații, a elaborat și metode noi de terasare a terenurilor în pantă în vederea valorificării raționale a lor. Această măsură agrotehnică permite punerea în valoare a unor însemnate suprafețe, care, înainte, nu erau folosite în mod rațional.



Terenuri în pantă, amenajate în terase la Stațiunea experimentală viticolă Greaca, regiunea București.

Prin Directivile Congresului al III-lea al P.M.R. s-au trasat sarcini importante sectorului horti-viticol.

Pentru traducerea lor în viață, gospodăriile agricole colective și cele de stat vor alege pentru cultura legumelor pământurile cele mai fertile de pe luncile riurilor, iar cele din apropierea orașelor și a centrelor industriale se vor specializa în producerea legumelor timpurii, extinzând la maximum suprafețele cultivate cu legume în sere și răsadnițe. În cadrul gospodăriilor agricole colective din cimp se vor planta pomi și viță de vie numai în jurul caselor colectivităților sau în plantații colective, făcute în vecinătatea nemijlocită a satului. În felul acesta se va asigura un consum prelungit de fructe și struguri și se va preveni ocuparea terenului agricol din cimp destinat pentru culturile de cereale, plante tehnice, industriale și altele. Plantații mari de pomi și viță de vie se vor face numai în zona dealurilor, în bazinele pomicele și podgoriile consacrate ale țării, pe terenuri în pantă, care nu se valorifică în mod economic prin culturile agricole. Plantațiile respective se vor înființa pe baza lucrărilor de zonare a producției agricole și a raionării soiurilor de pomi și viță de vie.

Pentru creșterea și dezvoltarea legumelor,



Hibrid de măr în al treilea an de producție la Stațiunea experimentală pomicolă Bistrița, regiunea Cluj.

pomilor și viței de vie este nevoie ca pământul din culturile respective să fie mereu lucrat și afinat; prin lucrarea permanentă a solului se distrug buruienile și se creează condiții favorabile pentru încălzirea solului și pătrunderea apei la rădăcinile plantelor. Prima verigă din agrotehnica înaintată este deci ca solul din culturi să se lucreze și să se afineze ori de câte ori va fi nevoie.

Toate culturile dau producții mari și de bună calitate dacă li se administrează îngrășăminte. Cu toate că există deosebiri mari de la o cultură horti-viticolă la alta, se poate spune cu multă aproximație, că în medie trebuie să se folosească în fiecare an la suprafața de un hectar circa 20 tone gunoi de grajd, 300-500 kg superfosfat, 200-300 kg azotat de amoniu și 150-200 kg sare potasică. Irigația, fiind o verigă foarte importantă din complexul agrotehnic, va fi folosită pretutindeni unde există posibilități în acest sens.

La pomi și viță de vie trebuie să se execute în fiecare an și tăieri care au drept scop să dirijeze creșterea și să favorizeze formarea ramurilor și mugurilor de rod.

Măsurile agrotehnice menționate mai sus trebuie să fie aplicate diferențiat de la o cultură la alta. La stabilirea lor va trebui deci consultat inginerul agronom de la unitatea cea mai apropiată sau să fie folosite indicațiile date în manualele de specialitate.

Considerându-se în slujba producției, cercetătorii de la stațiunile experimentale I.C.H.V. și-au legat strins munca de cercetare științifică cu unitățile agricole socialiste. Anul trecut au lucrat în 212 puncte demonstrative de sprijin. Aplicând metodele agrotehnice recomandate de I.C.H.V. gospodăriile respective au obținut recolte mari la toate culturile și la un preț de cost redus. Astfel, în sectorul pomicol, la G.A.S. Șimlăul Sălbăniei, la punctul demonstrativ s-au obținut 117 kg mere la pom, față de 19 kg în restul plantației, la G.A.S. Seini din re-

giunea Maramureș s-au obținut rezultate și mai bune: cite 225 kg mere la pom.

În sectorul legumicol, la gospodăria agricolă colectivă din Lovrin, regiunea Banat, pe lotul demonstrativ s-a obținut o producție de 68.500 kg pătlăgele roșii la hectar față de 20.500 kg la hectar. Iar colectivitățile din Mirșani, regiunea Oltenia, la punctul demonstrativ au obținut 73.200 kg pătlăgele roșii la hectar, față de 17.300 kg la hectar în restul culturii.

La gospodăria de stat Lacul Sărat, regiunea Galați, unde măsurile agrotehnice s-au aplicat la cel mai înalt nivel, s-au obținut producții record de 110.300 kg la hectar varză de toamnă, față de 58.700 kg în restul culturii; la pătlăgelele roșii în aceeași gospodărie s-a obținut o producție de 131.000 kg la hectar. Prin aceste acțiuni de difuzare în producție a rezultatelor științifice, I.C.H.V. traduce în viață Hotărârea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la introducerea tehnicii noi în vederea sporirii cantitative și a îmbunătățirii calitative a producției horti-viticole.

Față de noile sarcini puse în fața sectorului horti-viticol, cercetătorii din cadrul I.C.H.V., însușiți de Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare, vor extinde și adânci cercetările pentru a putea pune cât mai urgent la dispoziția practicii cele mai valoroase recomandări în vederea sporirii producției de legume, fructe și struguri.

# Realizări în domeniul mecanizării agriculturii

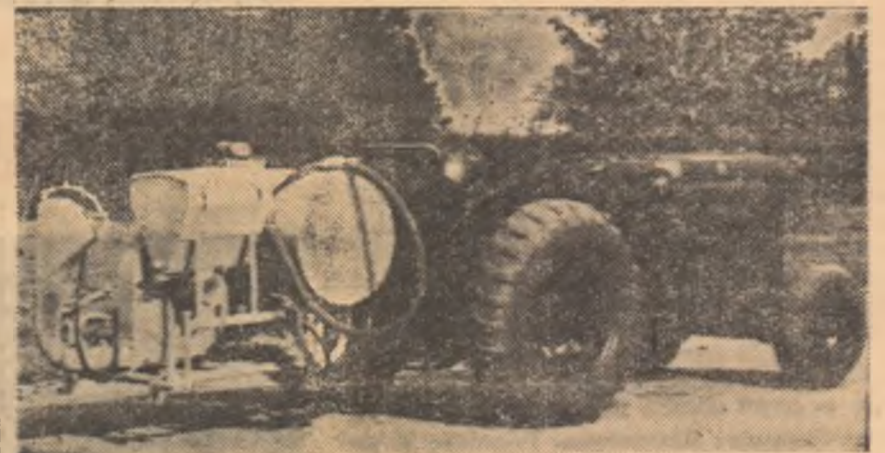
de ing. NICOLAE BRIA  
secretar științific al Institutului de Cercetări pentru Mecanizarea Agriculturii

Alături de întreg poporul nostru muncitor, cercetătorii Institutului nostru au primit Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare cu un profund sentiment de mândrie, de încredere nestrămutată în minunatul viitor al patriei noastre socialiste. Manifestul ilustrează mărețele realizări obținute în țara noastră în ultimii ani, realizări la care am adus și noi o modestă contribuție.

Ca urmare a măsurilor luate de către partid și guvern pentru înzestrarea cu mașini, utilaje și instalații din ce în ce mai multe și la nivelul tehnicii mondiale, mecanizarea lucrărilor în agricultura țării noastre s-a dezvoltat într-un ritm accelerat. În anul 1960, datorită strinsei colaborări între constructorii și cercetătorii s-au realizat o serie de mașini și utilaje, dintre care unele au și fost introduse în producție, iar altele urmează a se fabrica și vor fi date agriculturii în cursul acestui an.

Una din lucrările grele din agricultură, pentru care se folosesc un număr însemnat de brațe de muncă, este administrarea gunoierului de grajd. Realizarea unei mașini care să execute această lucrare în condiții superioare este rodul colaborării dintre cercetătorii de la I.C.M.A. și constructorii de la Uzinele „Macazul”-Ploiești. Mașina de imprăștiat bălegar MIB-2 este destinată pentru a imprăști bălegarul la suprafața solului și are la bază construcția remorcii agricole existentă în producție. Mașina poate lucra în agregat cu tractoarele U.T.O.S. și poate imprăști o cantitate de bălegar cuprinsă între 7,3 și 112 tone/ha, în funcție de viteza de deplasare a agregatului.

În cadrul preocupărilor Institutului, privind mecanizarea lucrărilor din fermele zootehnice, a fost realizată și introdusă în producție moara universală cu ciocane MCU-1,2, destinată măcinării concentratei, produ-



Mașina de stropit și prăfuit, purtată de tractor.

La realizarea plugului reversibil purtat P.R.P.-2-35, destinat pentru executarea arăturilor de bază pe terenurile în pantă, de-a lungul curbilor de nivel, și-au dat contribuția cercetătorii de la I.C.M.A. și constructorii de la Uzinele „Ilie Pintilie”. Plugul este destinat pentru efectuarea arăturilor pe terenuri în pantă pînă la 14° (în cazul răsturnării brazdelor spre deal) și pînă la 9° (în cazul răsturnării brazdelor spre vale). Plugul se poate folosi cu succes și pe terenurile plane, îndeosebi pe cele destinate irigației, ca urmare a faptului că execută o arătură netedă, fără răzoare și dinuri.

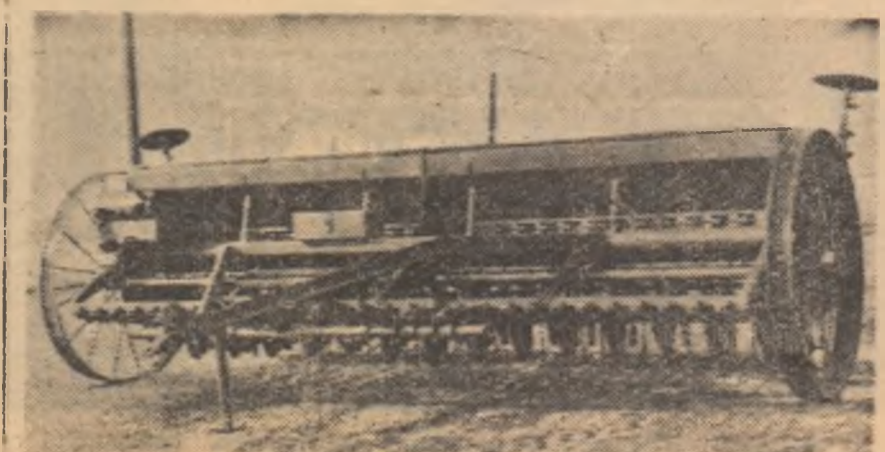
Pe linia îmbunătățirii constructive și funcționale a semănătorilor de cereale existente în producție, cercetătorii Institutului nostru, împreună cu constructorii de la Uzina „V. Roașă”, au realizat semănătoarea universală SU-29. Această semănătoare este destinată pentru semănatul cerealelor păioase separat sau concomitent cu semănatul la suprafață a semintelor mici de lucernă, trifoi etc. De asemenea, se poate folosi la semănatul în rânduri a prășitoarelor (porumb, floarea soarelui, fasole, soia, mazăre etc.). Mașina lucrează în agregat cu tractorul U.T.O.S. echipat cu dispozitiv hidraulic. În urma experimentărilor s-a stabilit că semănătoarea SU-29 poate semăna un număr de 20 culturi; din punct de vedere constructiv, semănătoarea SU-29 este mai ușoară cu 120 kg decât semănătoarea IAR-511.

cerii făinii de fin și mărunțirii bulbo-rădăcinoaselor. Moara poate fi acționată electric sau de către un motor independent, prin intermediul șabei de curea.

În afară de realizarea de noi mașini, cercetătorii Institutului se preocupă în permanență de îmbunătățirea mașinilor existente deja în producție.

În anul 1961, ca urmare a sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român, cercetătorii Institutului au ca preocupare principală stabilirea, realizarea și introducerea în producție a celor mai moderne mașini, care să corespundă cerințelor tehnicii mondiale. În acest sens, în momentul de față se fac cercetări pentru completarea și îmbunătățirea mașinilor existente, în scopul de a răspunde noilor cerințe impuse de procesele tehnologice de lucru. O dată cu aceasta, se întreprind studii și cercetări pentru a se realiza și introduce mașini în sectoarele în care nu sînt încă mecanizate toate lucrările; zootehnie, viticultură, vinificație, pomicultură, ameliorații și legumicultură.

Însușiți de documentele Congresului al III-lea al P.M.R. și de Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare cu privire la înzestrarea tehnică și folosirea rațională a mașinilor agricole, cercetătorii Institutului nostru privesc cu entuziasm viitorul agriculturii noastre și sînt hotărîți să realizeze sarcinile ce le stau în față în termenul cel mai scurt.



Semănătoarea universală SU-29.



# După asasinarea lui Patrice Lumumba

A trecut mai bine de o săptămână de când omenirea a aflat vestea dureroasă a asasinării lui Patrice Lumumba, primul ministru al guvernului legal din Congo și a tovarășilor săi de luptă: Okito și Mpolo. În acest timp, oamenii cinstiți de pretutindeni și-au manifestat în diferite forme protestul și indignarea lor împotriva monstruoaselor crime comise în Congo de către colonialiștii belgieni și marionetele lor: Kasavubu, Mobutu, Chombe și Kalonji. Intreaga omenire progresistă a condamnat și continuă să condamne în același timp și acțiunile secretarului general al O.N.U., Dag Hammarskjöld care, fără îndoială, este complice la crimele săvârșite.

Colonialiștii și slugile lor din Congo nu s-au dat în lături de a comite și alte asasinări. Sfidând cu mersinare întreaga opinie publică mondială, ei au asasinat mișelește chiar în cursul săptămânii trecute încă 12 patrioți congolezi, partizani ai lui Patrice Lumumba.

Era de așteptat ca în aceste condiții, Consiliul de Securitate care dezbate de mai bine de trei săptămâni situația din Congo, să adopte hotărâri ferme, care să pună capăt o dată pentru totdeauna unei astfel de situații. Ceea ce era de așteptat nu s-a întâmplat însă. Puterile occidentale în frunte cu S.U.A. au făcut tot ce le-a stat în putință ca să împiedice adoptarea unor hotărâri de condamnare a agresorilor colonialiști și a uneltelor lor. Mai mult decât atât. Până și crvinele: „...Atrocitățile și asasinările din Leopoldville, Katanga și din Kasai de sud, din Congo” l-au supărat pe A. Stevenson, reprezentantul S.U.A., care a cerut ca ele să fie înlăturate din preambulul primei rezoluții prezentată Consiliului de Securitate

de către Liberia, R.A.U. și Ceylon.

Consiliul de Securitate a adoptat totuși o rezoluție. Această rezoluție a fost prezentată tot de către Liberia, R.A.U. și Ceylon. Ea nu mai cuprinde însă o serie de prevederi privind răspunderea pentru crimele săvârșite în Congo a persoanelor care ocupă aici funcții înalte și nici prevederea ca agresiunea colonialiștilor să fie condamnată. Această rezoluție, deși cere retragerea personalului belgian din Congo, are în ansamblul ei un caracter de compromis.

Chiar și această rezoluție însă l-a neliniștit profund pe Chombe, marioneta colonialiștilor belgieni. Așa cum se comunica din Elisabethville, slugoii Chombe a afirmat că se va opune prin toate mijloacele aplicării acestei hotărâri. Autoritățile lui Chombe au decretat mobilizarea militară și civilă generală și au adoptat o hotărâre referitoare la acordarea „naționalității” katangheze belgienilor și celorlalți europeni din Katanga. Scopul acestei hotărâri este evident: Chombe caută ca în felul acesta să zădărnicească traducerea în viață a prevederilor rezoluției adoptate de Consiliul de Securitate cu privire la evacuarea tuturor belgienilor din Republica Congo.

După câte se vede, puterile occidentale au zădărnicit adoptarea unei rezoluții în care să se condamnă cu hotărâre acțiunile colonialiștilor și pedepsirea exemplară a celor vinovați de asasinarea patrioților congolezi. Așa cum arată V. A. Zorin, delegatul U.R.S.S. la O.N.U., rezoluția adoptată, cu toate lipsurile ei, poate avea un rol pozitiv. În ceea ce privește Uniunea Sovietică, V. A. Zorin a declarat că ea va continua să lupte neabătut pentru eliberarea poporului congolez.

## Cauza dreaptă a poporului congolez va învinge

Nimic nu poate opri valul de minie, revoltă și indignare la dureroasa veste despre asasinarea mișelească a lui Patrice Lumumba.

Eroul poporului congolez, care a luptat cu îndrăzneală și curaj pentru eliberarea țării sale de cotropitorii belgieni sprijiniți de imperialiștii din pactul N.A.T.O., a căzut la datorie. Împreună cu Lumumba au fost răpuși încă doi tovarăși ai săi de luptă, Mpolo și Okito. Ulterior, după cum s-a aflat, colonialiștii și marionetele lor au asasinat și pe alți miniștri și tovarăși de

luptă al primului ministru Lumumba.

Această crimă odioasă săvârșită cu aprobarea tacită a secretarului general al O.N.U., arată cât de putredă este morală, cât de murdară este conștiința și cât de fățarnică este atitudinea celor care sprijină colonialismul și în numele căruia comit crime și fărâdelegi cu scopul de a jefui și pe mai departe nestingheriți.

Politica colonialiștilor este politica hoțului care pătrunde în casă și începe să fure și, dacă te opui, te sugrumă pe loc. Așa s-a întâmplat și în Congo. Belgienii au pătruns acolo, au început să exploateze bogățiile acestei țări și cind poporul s-a trezit la o viață nouă și a cerut plecarea lor, capitaliștii au pus la cale asasinarea celor mai buni și mai credincioși fii ai acestui popor.

Asasinarea mișelească a lui Lumumba și a celorlalți patrioți congolezi nu poate decât să înțelegă ura popoarelor africane împotriva colonialiștilor, popoare care își dau seama la ce se pot aștepta de la imperialiștii care le-au jefuit secole de-a rândul.

Steagul libertății și independenței Congoului ridicat de Lumumba va îndrăji și mai mult poporul astăzi înrobuit, va întări și ascuți vigilența milioanele de oameni din Africa care luptă pentru eliberarea de sub jugul colonialismului. În numele cauzei pentru care a murit Lumumba, poporul congolez va lupta cu puteri sporite până la eliberarea definitivă a patriei sale de sub odioasa stăpânire a colonialiștilor.

S. L.

Prof. univ. GH. VĂLUȚĂ



Casa de odihnă „Koloz”, construită de colhozul „Proletarskaia Volea” de lângă Piatiporak (U.R.S.S.), pentru membrii săi și ai colhozului „Rossia”



## ZIUA ARMATEI SOVIETICE

La 23 februarie poporul sovietic și alături de el popoarele celorlalte țări socialiste sărbătoresc Ziua Armatei Sovietice.

Armata Sovietică a luat ființă în viftoarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, pe baza principiilor elaborate de marele dascăl și strateg al proletariatului, V. I. Lenin. Data nașterii ei este socotită ziua de 23 februarie 1918, zi memorabilă, în care unitățile armate revoluționare constituite din muncitori și țărani au zdrobit lângă Pskov, Narva și Ravel trupele agresoare ale Germaniei imperia-

liste. De atunci sînt 43 de ani. În tot acest timp, Armata Sovietică — cea dintîi armată din lume a muncitorilor și țărănilor — a fost mereu la înălțimea încrederii și speranței oamenilor muncii de pretutindeni. În bătălii legendare, ea a nimicit, în amai grei ai intervenției, armatele celor 14 state capitaliste și a lichidat bandele contrarevoluționare. După terminarea războiului civil, ostașii sovietici au stat neclintii de strajă muncii pașnice create de oamenii sovietici care au construit socialismul.

În 1941, Uniunea Sovietică a fost atacată tîlhărește de Germania hitleristă. A început Marele Război de Apărare a Patriei. La chemarea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, poporul sovietic și forțele sale armate au pornit lupta necruțătoare împotriva cotropitorilor. În urma bătăliilor victorioase date de la Stalingrad pînă la Berlin, ostașii sovietici au nimicit fiara fascistă în birlogul ei și au înfipt drapelul victoriei pe clădirea pirjolită a Reichstagului.

Armata Sovietică este o armată a păcii. Ea n-a avut niciodată și nu are feluri agresive, de cotropire. Este o armată a păcii, fiindcă e o armată a poporului. În rîndurile ei slujesc muncitori, colhoznici și intelectuali creșcați și educați în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul stimei față de toate popoarele lumii, fie ele mari

sau mici. Cadrele de conducere ale Armatei Sovietice au o înaltă pregătire și o bogată experiență. Ele stăpinesc știința și arta militară cea mai înaintată. Ofițerii și soldații sovietici sînt devotați cu trup și suflet patriei lor, cauzelor sfinte a păcii și socialismului.

Referindu-se la potențialul militar al Uniunii Sovietice, tovarășul N. S. Hrușciiov spunea: „Noi dispunem de tot ce este necesar pentru a transforma o eventuală agresiune a imperialiștilor într-o înfringere totală și definitivă. Noi dispunem de o cantitate atît de mare de arme nucleare, atomice și cu hidrogen și respectiv de rachete pentru trimiterea acestor arme pe teritoriul unui eventual agresor, încît, dacă vreun descereierat ar provoca vreo agresiune împotriva statului nostru sau împotriva altor state socialiste, noi am putea literalmente șterge de pe fața pămîntului țara sau țările care ne-au atacat”.

Ziua Armatei Sovietice este o sărbătoare a întregului lagăr socialist, care este o comunitate socială, economică și politică de popoare libere, suverane, unite prin legături strînse de solidaritate internațională socialistă, prin interese și scopuri comune, și care pășesc pe calea socialismului și comunismului. Unitatea țărilor socialiste este chezașia independenței lor naționale și a dezvoltării lor continue. Intruchiparea vie a acestei unități este Tratatul de la Varșovia din care face parte și țara noastră. Statele participante la Tratatul de la Varșovia duc o politică sinceră de pace și fac tot ce le stă în putință pentru colaborarea pașnică între țările mari și mici, pentru traducerea în viață a principiilor coexistenței pașnice.

Ca prilejul celei de a 43-a aniversări a Armatei Sovietice, poporul nostru își exprimă sentimentul de adîncă dragoste și prietenie față de poporul sovietic și față de glorioasa Armată Sovietică — pavăză de nebiruit a păcii și libertății popoarelor.

Nu se știe cît de mare ar fi lacul ce s-ar forma dacă s-ar putea aduna la un loc toată cerneala irosită în ultimii ani de către scribii capitalului pentru a demonstra „binefacerile” falsei democrații burgheze. Ceea ce se știe însă e faptul că pentru minciunile lor gogonate, acești scribi sînt gras plătiți de stăpînii lor. Mărimea onorariului este direct proporțională cu minciunile: cu cît minciuna e mai mare, cu atît și onorariul e mai ridicat.

Oricît de dibaci ar fi ticlulă, minciuna are însă picioare scurte.

Să luăm bunăoară afirmația scribilor burgheziei despre așa zisa „libera exprimare a voinței națiunii”. Cuvinte mari, frumoase! Care-i însă realitatea? Sînt oare liberi alegătorii din țările capitaliste să-și exprime voința așa cum doresc ei? Faptele dovedesc contrariul. În Statele Unite, de pildă, o bună parte dintre alegătorii nici nu pot vota. Iată ce scrie în această privință revista britanică „Economist”: „Din cei 18 milioane de negri care trăiesc în Statele Unite, împărțiti în aproximativ două părți egale

— în Sud și Nord — 10 milioane au virata pentru a putea vota dacă ar fi înscrși în listele electorale. După unele evaluări numărul alegătorilor negri înscrși în listele electorale în toată țara, cu excepția Sudului, se ridică la 3.500.000.

obștești de către popor prin aleșii săi”. Minciuna aceasta e la fel de gogonată. Fizionomia parlamentelor țărilor capitaliste ne-o dovedește cu prisosință. Parlamentul celei de a 5-a Republici Franceze (actualul parlament francez) este alcătuit

carieră, 47 — chiaburi sau mari moșieri, 106 — liber-profesioniști (avocați, medici etc.), 142 — salariați ai diferitelor partide, 5 muncitori, 3 țărani mijlociași și 11 meseriași.

Această fizionomie o are și Congresul american. Aici, 33 de parlamentari sînt proprietari ai unor stații de radio și televiziune, 20 au fabrici sau uzine importante, 157 sînt membri ai consiliilor de administrație ale marilor întreprinderi, 288 de firme de avocatură aparțin unor congresmeni (parlamentari americani).

Pot fi numiți oare toți aceștia reprezentanți ai poporului? Fără îndoială că nu. Membrii consiliilor de administrație, chiaburii, moșierii nu pot reprezenta în nici un caz poporul. Iată de ce vorbăria despre „aleșii poporului” este și ea o minciună gogonată. Adevărații reprezentanți ai poporului nu pot să ajungă în parlament decît cu foarte mare greutate. Burghezia are tot interesul ca glasul poporului să nu poată fi auzit în parlamentele burgheze.

## ALEGERI capitaliste

### Cine sînt „aleși” în parlamentele burgheze

În Sud numai un milion de negri, adică o cincime din numărul celor care ar putea vota, sînt înscrși în listele electorale.

În Anglia, situația nu-i cu nimic mai bună. Sistemul electoral britanic e de așa natură încît un partid care obține, de pildă, 10 milioane de voturi, poate avea de 2-3 ori mai multe locuri în parlament decît un partid care ar obține, să zicem, 8 sau 9 milioane de voturi.

Scribii burgheziei vorbesc apoi de „conducerea treburilor

din 63 industriși, 73 mari proprietari funciari, 12 generali și ofițeri superiori, 33 mari comercianți, 207 reprezentanți direcți sau indirecti ai cercurilor de afaceri și numai 10 reprezentanți ai clasei muncitoare.

În Republica Federală Germană, dintre cei 519 membri ai Bundestagului (parlamentul vest-german), 147 sînt proprietari de întreprinderi, directori, reprezentanți ai concernelor și întreprinderilor capitaliste, 50 sînt funcționari și ofițeri de



# FRUNZULIȚĂ BOB DE ROUĂ VOTĂM VIATA NOUĂ

## Un subiect pentru brigadă

Pe la amiază, sosi în sat un tânăr, înalt și zvelt. Intră la sfatul popular. Fiind trecut de ora 12, nu găsi pe nimeni. Când leși, dete cu ochii de un bărbat care tocmai schimba articolele la gazeta de stradă.

— Văd că nu-i nimeni pe la sfat, zise tânărul. — Eu sint noul responsabil al brigăzii artistice de agitație din comuna vecină. Știți, avem de gând să dăm un spectacol și pe-aici. Am venit să discut ceva date despre candidatul dumneavoastră. Dar văd că te ocupi de articolele astea. Ești cumva din colectivul gazetei?



— Da, sint chiar responsabil cu gazeta.

— Strașnic, al meu ești! Ia spune, am auzit că aveți aici un candidat grozav pentru raion, este?

— Ei, grozav... om ca toți oamenii.

— Păi se zice că-l frunțas în colectivă.

— Sint mulți frunțasi în colectivă.

— Bine, dar la construirea noii școli n-a fost el în frunte?

— Cam tot satul a fost în frunte.

— După cite văd, nu prea ai sămintă de vorbă. Iar mie îmi trebuie fapte concrete pentru brigadă.

— Atunci stai mai bine de vorbă cu președintele sfatului. Ai noroc, uite-l că vine — spuse responsabilul gazetei. Și cum toamă terminase de pus articolele, o porni în susul uliței.

Tânărul intră numaidecât în vorbă cu președintele. Se prezentă și-i spuse de ce a venit.

— Și cum e cu candidatul dumneavoastră?

— Odată om! De aia l-a și propus comuna. E frunțas în colectivă.

— Bine, dar, cică-s mulți frunțasi în gospodărie.

— Ca el is puțin. Are cele mai multe zile-muncă. Și când cu construirea școlii a fost mereu în frunte.

— Păi, cică mai tot satul a fost în frunte.

— Da, dar asta toamă data-rită tovarășului Costea care e președintele comitetului cetățesc pentru construcții.

— Bine tovarășe, dar toate astea le știi numai dumneata?

— Ba le cunoaște tot satul.

— Da de unde, nu se prea vede. Vorbii adineauri cu responsabilul gazetei de stradă și n-a suflat o vorbă despre toate astea.

— Cu cine? Care responsabil?

— Al gazetei de stradă. Uite, chiar dumnealui de colo.

Președintele izbucni într-un ris nestăvil.

— Păi chiar el e candidatul nostru!

Molipsindu-se de veselia președintelui, tânărul exclamă:

— Ei, ăsta mai zic și eu subiect pentru o scenetă. Grozav subiect!

V. CRISTEA



— Tăticule, cite nume ai matală?... La școală mi se zice băiatul lui nea Cristache. La colectivă — băiatul frunțasului. Iar acum, vecinii îmi zic — băiatul candidatului.

(Desen de T. PALL)

## STRIGATURI

Frunzuliță bob de rouă  
Votăm pentru viața nouă  
Și ne-alegem împreună  
Deputați pentru comună.

Floare mândră de bufor  
Candidații din popor  
Ne sint dreaptă cheazăște  
Pentru-a muncii rodnicie.

Frunză verde toi de tag  
Votul azi îl dau cu drag,  
Ca s-alegem deputat  
Pe cel mai vrednic din sat.

Frunză verde de cicoare  
'Azi merg vesel la votare,  
Că mi-e viața luminată  
Și casa îndestulată

Culese de GEORGE BREAZU din comuna Leordeni, regiunea Argeș

omul pe care o să-l alegă ea. Și că tot satul e mîndru de el. Eu, cînd am auzit, m-am umflat în pene ca pînul: „alesul” ei... Și-am ciulit și urechile. Zicea baba: — „Da, așa mi-a spus Ileana. Că omul pe care-l va alege ea e om de ispravă”.

Mă gîndeam: Adevărat! Chiar că sint de ispravă.

Zicea baba: — Alesul ei muncește într-o zi cît alții în șapte, că-i și voinic și om deștept.

Mă gîndeam: Adevărat. Voinic. Dar nici chiar așa, într-o zi cît alții-n șapte. Cît despre deșteptăciune, asta da.

Baba: — Așa zicea Ileana de omul pe care o să-l alegă. Că e inimos, și bun gospodar. Și mai spunea că e al mai bun tractorist din tot raionul...

Cînd am auzit-o și pe asta, am sărit în sus ca ars: Pri-ceput sint, voinic așîșderea; frunțas în muncă, e adevărat; de deștept nici nu mai vorbim. Dar de vreun tractor nu m-am atins în viața mea. Eu, cu treieratul, cu semănatul, cu ce vrei... Batoză, combină orice... Dar pe tractor nu m-am suit nici măcar să mă pozez! Așa că m-am repezit drept la baba Safta: — Despre cine vorbeai?

— Despre Ileanuța.

— Și despre alesul ei, nu?

— Ba da. Despre omul pe care o să-l alegă.

— Adică despre mine.

— Ba de loc.

— Ileanuța mă iubește pe mine. Așa să știi! Numai pe mine.

— Treaba ei.

— Și numai eu o să fiu bărbatul ei.

— Treaba ta.

— Atunci despre cine vorbeai?

— Despre alesul ei. Pe care o să-l alegă ea. Și noi toți.

— Il cunoașteți?

— Ba bine că nu! Doar noi l-am propus!

Simțeam că mă apucă tremuriciul:

— Iubește pe altul?

— Cum, adică?

— Atunci ce „ales”? Care ales? Ce om deștept, voinic, frunțas, decorat și tractorist? Ai?

— Candidatul. Pe care l-a propus în adunare și o să-l alegă și ea la 5 martie, că acum Ileana e mare și are drept de vot!

## Transformări

Eu cunosc o bătrînică Undeva la Cîrșeni, Harnică nevoie mare Și stimată de săteni. Da-i lăsară o meteahnă Anii vechi și numeroși: S-a obișnuit să facă Doar ce știa din strămoși.

Cînd acolo în comună S-a deschis un dispensar, Dînsa spuse într-o doară: — Nu-i un lucru necesar! Măică-mea n-avea din ăsta Și-a trăit, săraca, mult! ...Astăzi, cum o doare capul, Bătrînica-i la consult.

Peste-un an, cînd și căminul Cultural se deschidea, Dumneaei se repezise:

— Ce, cămin ne trebuia? Taică-meu a stat cu anii Fără pîb de ghidușii! ...Azi, bătrîna e prezentă La spectacolul de zi.

Mai tîrziu, i-a spus băiatul: — Mamă, intru-n colectivă! Însă și aici bătrîna I se puse împotriva: — Nu te-nserie, dragul

mamei, Că nici taică-tu, Ilie, Ce-a murit în '36, Nu era-n gospodărie! Intr-o bună zi, bătrîna, După-o lună, mi se pare, Vizitînd gospodăria S-a convins de bunăstare. Iar pe urmă se înscrise. Și-o-ntrebă feciorul ei:

— Cine te-a convins, mămucă?

Dar bătrîna: — Ochii mei!

V. D. POPA

Autobuzul ce face legătura între orașele Turda și Cluj urca voincește Feleacul, pe șoseaua ce șerpuia de-a lungul serpentinelor. În fundul mașinei, așezat pe ultima bancă, un bătrîn voinic, cu părul ca neaua, discută cu vecinii despre alegerile de altădată. Băgînd de seamă că spusele sale sînt ascultate de aproape toți călătorii mașinii, bătrînul ridică nițeluș glasul, încercînd astfel să acopere duduul motorului.

— Apoi drăguță, ce-i drept fi drept — începu el. — Ne-or tras pe stoară mereu domni cu alegerile lor. Despre asta ați mai aflat poate și de la alții. Eu însă am a vă spune o întîmplare. Ascultați numai. Satul de unde-s eu se află așezat la poalele unui deal. Case mîndre, aproape toate cu electrică, pătule mari și pline cu bucate, iar ulițele drepte, cum fi firul de ață întins. Casele cele faine-s numai acum, de cînd cu colectivă. Cu electrica însă e o poveste care începe mai de mult.

Să vedeți cum a fost. Era în vremea unor alegeri. Satul nost', pentru că avea populație multă, era călcat mai în fiecare zi de politicieni și din ai care se aflau la putere și din opoziție. „Oameni buni, strigau ei cît îi ținea gura, vreți de-acum încolo să trăiți ca-n rai, vreți electrică, vreți drum de piatră și ajutoare ca să vă faceți case din ăle faine? Atunci votați-l pe...” și începeau a turul cui să-i dăm votul. Printre acești „domni” candidați iaca numai și unul înalt și strîjit, de ziceai că l-o fost hrănit mă-sa numai cu paie și rogoz. Îi zicea Arhip și era ginerele boierului Semenuc, al de avea atîta pămînt, fabrici și păduri, de nu le mai știa locul pe unde-s.

Era într-o duminică. În fața crîșmei lui Boldur, om de-al

țărăniștilor și el, erau cîteva mese și pe una din ele cocotat Arhip, candidatul guvernului. Țipa ca apucat de alte alea, îi blăstăma pe liberali, făgăduia cîte-n stele și cerșea voturi cum cerșesc orbii pită. „Vrem fapte domnișor”, l-o împuns Apahidean, p-atunci

## Apahidean

colaci de sîrmă. Cu ultimul transport numa' ce-l vedem că pică și panglicarul. Credea că ne-o legat la ochi. El da' știam noi că după alegeri dispar și stîlpii și sîrma și drăguțul nostru deputat.

Sara tîrziu, pe lună plină, s-au strîns în spatele morii calcă la moară. „Aduceți-ne sîrmă și pari pentru electrică, după aia om sta de vorbă”. „Așa e! Fapte, nu vorbe”, strigară și ceilalți gospodari care erau de față.

„Va să zică nu credeți în cuvîntul meu? — se oțări candidatul plin de năduf. — Binee” și p-aci îi-e drumul. Ce-o făcut, ce-o dres, că după cîteva zile iaca niște camioane încărcate cu stîlpi. Îi descarcă pe marginea uliței primăriei, pleacă și vin iar cu niște

toți prietenii lui Apahidean. Acolo s-a pus la cale păcăleala ce avea s-o primească drăguțul nostru de candidat. Pînă la alegeri mai erau cîteva zile. Adunați în grupuri de cîte 5-6 oameni, am instalat într-o noapte toți stîlpii aduși de el. Un frate de-al lui Apahidean, electrician la o uzină, o venit chemat de noi să ne ajute la întins sîrma. Pînă în ziua, toată treaba o fost gătată. Cînd o auzit panglicarul de isprava noastră, o ve-

## Apahidean

nit degrabă să ne la la rost. Vezi doamne, stîlpii și sîrma ercu ale socrului său și trebuia să dea socoteală de ele. Nu știu pe unde o fi scos cămașa panglicarul, însă noi am rămas cu instalația făcută, pentru că la alegeri or căzut țărăniștii și de atunci nu l-am mai văzut nicidecum pe domnișorul Arhip. Aveam electrică într-un fel dar nu și lumină. De motor pentru electrică am făcut rost abia în ultimii ani împreună cu tovarășul Apahidean, pe care noi l-am ales de două ori la rînd deputat în sfatul popular.

Autobuzul I.R.T.A. oprise de mult în fața autogării Cluj. Nimeni însă n-a coborît din el pînă ce n-a auzit cum s-a sfîrșit istorioara moșneagului. — Acum ne bate gîndul să aducem și radioficarea. — Și ce ați făcut pentru asta? — îl cercetă femeia oacheșă.

— Abia primul pas... l-am propus din nou pe Apahidean candidat în alegeri.

N. CREANGA



Fata se gătește Gata-i și băiatul



Satul tot vorbește cum că s-ar lua



Însă-i altă sărbătoare merg la prima lor votare! (Desene de ȘT. MUNTEANU)